מדרש · אגדה · בתי מדרשות · חלק א

מאמר גדולה ענוה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

מאמר גדולה ענוה

מקור הטקסט: ובלכתך בדרך

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/מאמר-גדולה-ענוה/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611161024 של הספרייה.

גדולה ענוה שעל ידה זכה משה רבינו לכל מדות טובות כדאמר ר' מאיר אמר יוחנן בזכות שלש זכה לשלש בשכר ויסתר משה פניו (שמות ג ו) זכה לקלסתר פנים בשכר כי ירא (שם) זכה לויראו מגשת אליו (שם לד ל) בשכר מהביט אל האלהים (שם ג ו) ותמונת יי יביט (במדבר יב ח) וכשהפליג הכתוב בשבחו לא שבחו אלא במדת הענוה שנאמר (שם שם ג) והאיש משה עניו מאד חכם וחסיד לא נאמר אלא עניו ואף על פי שהיו בו כל המידות טובות לא שבחו הכתוב אלא במדת הענוה:

גדולה ענוה שבה נשתבח אהרן בנוהג שבעולם בבני אדם מכבד אדם בית בבגדים בלות שמא מתעטף הוא בכל כליו ומכבד את הבית אבל אהרן לבש שמונה בגדים ודומה כחתן בחופתו ואפילו הכי והרים את הדשן (ויקרא ו ג):

גדולה ענוה שבה נשתבח אלעזר בן אהרן שנאמר (במדבר ג לב) ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן ואפילו הכי משפיל את עצמו ומשתעבד לפני הקדוש ברוך הוא והיה נושא בעצמו קטרת הסמים ושמן המאור ומנחת התמיד ושמן המשחה קטרת הסמים בימינו ושמן המאור בשמאלו ומנחת התמיד תלויה בזרועו ושמן המשחה היכן היה ר' אבון בשם ר' אלעזר אומר תלויה היתה באפונדתו ושמא תאמר קטן היה הרי הוא אומר (שם שם) ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן אלא שאין גדולה בפלטרין של מלך שנאמר (משלי כה ו) אל תתהדר לפני מלך:

גדולה ענוה שבה נתגדלו הלויים שכל ישראל היו מתהלכין כאחד והם היו זקוקים ליישב את כלי המשכן ולא עוד אלא שהיו טוענין בעגלה ואף על פי כן לא נתגאו לומר אין אנו מקבלין עלינו שאין גדולה בפלטין של מלך:

גדולה ענוה שבה נתגדלו הלוים בני קהת שהיו מובחרים מכל שבט לוי והיו טוענין בכתפיהם את הבדים שנאמר (במדבר ז ט) ולבני קהת לא נתן כי עבודת הקודש עליהם בכתף ישאו ולא עוד אלא שהיו מהלכין לאחוריהם כדי שלא יתנו אחוריהן לארון כיצד היו נושאין את הארון ארבעה לוים היו נושאין אותו שנים פניהם אל פני הדרך ושנים אחוריהם אל פני הדרך והיו מהלכים יחיפים שלא היו רשאין לנעול את הסנדל אם מפני הבריות אסור כדתנן הנושאין את המטה אסורין לנעול את הסנדל מפני כבודו של מקום על אחת כמה וכמה:

גדולה ענוה שבה נתגדל שמואל הנביא שהרי קראו המלאך שלשה פעמים והיה סבור שעלי קורא אותו והיה מזדזע ונעור משנתו ובא אצלו שלשה פעמים שנאמר (שמואל א ג ח) ויוסף ה' קרוא שמואל בשלישית וגו' ולא היה מתגאה ואומר עד מתי יהא זה קורא אותי ואני הולך ובא אצלו ואלו היה ישן ולא עומד איבד ממנו [הנבואה הגדולה: